dēm intelligē apl̄os qui p xp̄i noīe
ac veritate mortui sūt. Ipse tamē q̄ dicebat
ego sū rex ēt pctōrē dēm intelligē q̄
nudā veritatē ī ofessiōe dz dicē. Ego sū
qui peccaui qui male egi ego iniq̄ta-
tem feci a si sic fecerit sū dubio iudex
in die iudicij sentētiā ō vos mutabit
ita q̄ vitā eternā obtīebitis. Ad ēt

De ostātia fidel aīe. Ca. CLXXIJ.

Quidā rex erat in āgtia in cui
regno duo milites erāt vnus
guido vocabatur. alter tyri
guido plurīa bella ōmisita in oī bello
victoriā obtinuit. qtiāndā puellam
pulchrā generosā: mimis dilexit ta-
men eā in vxorē nō poterat obtinere
quousq̄ arbua bella temptassē p eī
amore deinde in quodā bello spāti eā
obtinuit a cū magno honore illā de-
sponsauit. Tercia nocte p gallicātū
de lecto surrexit intime firmamentuz
vidit in quo clare dōm nostz ihm ei
stum inter stellas respexit ei dicentē.
Guido guido sicut bella sepius ōmisi-
sti p amore vni puelle: tempus est
vt p meo amore āmō studeas viriliter
cōtra inimicos meos pugnare. Hijs dīs
euanuit ihs xp̄s. Ille intellexit q̄ vo
luntas dei essē ut ad terrā sanctā pge-
ret a xp̄m de infidelib vindicarz: Ait
vxori sue. Credo q̄ iam a me cōcepisti
infantē: nutrias quousq̄ venero q̄
ad terrā sanctā pgē volo. Illa hec au-
diens quasi furibūda de lecto surrex
it pugionez ad caput lecti accepit et
dixit. O dōne mi: sp te dilexi a tm̄ p
tuo amore exspectaui q̄usq̄ fuero ti-
bi in mūmoīo copulata vt ōmitteres
multa bella vt p tot mūdū fama tua
esset divulgata. iam cōcepi a mō ve-
lis a me separi? Dri mecp̄sā cū ista
pugione volo occidē. Ille surrexit et
pugionē ex manib eī accepit a ait
kīna pauco ēba vtū deo feci trā scāz
visitare. iā ē tēpus acceptabile vtū
meū implere quā ī senectute sustine-
as q̄ deo volente cito rediro. Illa de
verbis eius ofortata anulū ei trādidit
et ait Accipe istū anulū q̄tiens illū
respexeris in peregnatōe tua memo-
riā mei hābis a ego vsq̄ ad reditū tu-
um patienter sustineā. Miles valefe-
cit ei. militē tyriū cū eo accepit. Illa
vero multē dieb plāxit nec ōsolai po
terat. Cū tp̄s adūenit filiū pulchrī
pepiēt cū tenerime nutriuit Guido
et tyri multa ēgna trāsierūt a plurīa
bella p xp̄i amore ōmiserūt tādē reg-
nū dacie p infideles eāt destructū. ait
guido socio suo. kīne ad illū regm̄ per-
gere dēs a ēgē ō infideles totē vib iu
uare q̄ xp̄ian ē: ego vo trā scāz itra
bo a ō xp̄i īmicos pugnabo a p te vedi
bo a sic angliā intrabim cū gaudio
Ait tyri. Qd tibi placz: a m̄. Regnū
illū ītrabo a si viu fuerē p me redeas
vt ad pīiaz nostrā intrāe poterim.
At ille. Fidēlē tibi p̄mitto. osculati sē
inuicē a ī sepacōe amare flebāt. Gui
do trā scāz intrūt a tyri dacīā. Gui-
plurīa bella ō saracenos a paganos
ōmisit a in oī bello victoriā obtinuit
Vū fama eius p totū mūdū volabat
Tyri vo sūt oēs infideles de ēgno da
cie expulit multa bella ōmisita victo
riā obtinuit. Rex eū sup oēs dilexit
a honorauit a ab oī ppl̄o ē intātū di
lect q̄ rex eū ditauit. Eāt tē in rego
q̄dā tyrānī strēnu vaide noīe plebe
us q̄ tyrio īuidebat q̄ tā sbito ad di
uitias a hōres p mot eēt. eū de p̄diti
one apd ēgē accusauit q̄ ēgē de regno
p̄uaē intēdebat. Rex dēs eī credēs q̄
potēs ac strēnu eēt tyriū oī hōre et
diuitijs p̄uauit ita q̄ tyri ad magz
egestatē puenit intātū q̄ vix sustēta
tōz hābat. Tyri multū dolebat qm̄
sol ē derelict a ī pauptate posit fle
uit amaē a ait Heu m̄ q̄d faciā ego?
Dū sol ēst ēt prexit sol spaciāo guido ī
foz pegni ei obuiabat. quē cū tiri vi
disē notīā eī ñ hābat ē guido eū sta
tū agnouit ē ei q̄l eāt ruelaē nolebat
a dixt. kīne vnde es? Qt ait. de trib
longiq̄s sū ego. ē morā p plures ānos
in isto ēgno trxi. quēdā socū hābā q̄
trā scāz ītrūt ē si viu ēt mortu ā alē
q̄q̄ mō secū fuerit oīo ī mea ñ ē noticia

Apt guido. Ob amorē socij tui me in gremio tuo pmittas quiescē vt pax dormiā qr ex itinere lassus sū. Ille ei annuit. Cū guido in gremio suo dormiret: tyrius vidit os ei9 aptū a vnā mustelā cādidā exirea ad quēdā mōtē tuī cū intrare. Cū vo ibidē p aliqt spacū morā traxisī rediit a in os ei9 reintrauit. Ih facto: guido ē expgefact9 a somno et apt ei. Rme vidi sommiū mirabile. nā videbat qp vna mustela de me exiit a in illo mōte intrauit a iterato in os meū intrauit Apt tui9 Rme sicut in visione vidisti ita oculi mei respexi ih quid mustela in isto monte faceat penitus ignoro Qz apt Montē ambo intrabim9 qr forte aliqd vtile inuiem9 Montē intrabāt et ecce draconē mortuū iuenerūt ventrē ei9 auro plenū cū gladio polito super gladiū erat supscptio talis Per gladiū istū miles guido deuincet tyrij adūsariū. Guido cū istū draconē inuenisī ē valde gauisus a apt tyrio Rme totū thesaurū tibi do ih gladiū iuī me habere volo Apt tyrius O dme apud te nō merui vt nā tale donū dacs Et ille Eleua oculos tuos a vide. Ego sū guido socius tuus Ille vo ih audiēs: intime cū respexit statū noticiā eius hēbat ad trā p gaudio cecidit a amare fletu dixit Sufficit nā decetero viuere exq sel vidi te Et ille. Surge velocit potiu9 de aduē tu meo gaudere debes quā flere. p te pugnabo ō tuū adūsariū a ābo in anglia cū honore pgem9 ih videas ante oia vt nemini. qlis ego sū dicas. Surrexit tyrius super collū eius cecidit et osculatus est cū Tyrius vero ad domū suā cū auro prexit Guido vero ad palaciū regis ad ianuā pulsauit Janitor vero causā pulsationis qsiuit At ille Ego sū pegrin9 q nouiter a terra scā veni. statū introitū ei dedit et regi est presentatus: iuxta latus regis tyrān9 ille sedebat qui tyriū diuitijs ac honore puauit. Apt rex. Qualis pax ē in terra sancta? Et ille. Domine mō est pax bona. multi ad xpiamitatē cōuersi sūt Qui apt. Vidisti illū militē de anglia guidonē q tot bella ibidē fecerat? Qz apt. Dme sepius cū vidi a cū eo comedi Et ille Nūqd ē tibi mētio de regibz xpianorū? Apt Etiā dme de psona tua. quō saracēni ac cetei infideles regnū tuū p multa tēpora occupauerūt a p quendā militē noie plebeū ab illo omni honore diuitijs illū nobilem militē puastis et ih iniuste de vobis ista ibidē dicunt. Plebe9 cū ih audisī: apt Tu false pegrine qui ista mēdacia narras nūc dign9 esses cū defendere qr si sic ō te pugnarē qr tiru9 ille priuare dnm nrm regē volebat a regno Apt guido regi Dme mi ex quo ille dicit me falsum pegrinū esse a tiriū militē pditorē de vestro beneplacito contra eū pugnabo a cū falsum sup corpus meū pbabo Ait rex Mihi bene placet ymo te rogo vt a proposito nō desistas. Qui apt. Dme arma nā accedas Apt rex. Quicqd indiges pantū inuenies rex die belli int eos cōstituit Rex timēs ne peregrinus guido per insidias interim occideret vocauit filiā suā vgineā apt ei. O filia sicut vitā tuā diligis peregrinū istū diligēter custodias a oia necessaria inuenies Illa peregrinū in camerā suā introduxit balneari fecit a cū ad libitū suū hēbat. Adest dies belli. Mane plebe9 armat9 ī pōt stetita clamabat Vbi est falsus ille peregrin9: qre tā tardat? Ille ih audiens armauit se ambo ad campū prexerūt duos ictus adinuicē fecerūt intrā duos: q plebeus fere spiritū emisit misi pocū tū gustasset a apt O bone pegrine me permittas semel aquā haurire. At ille. Si nā fideliter pmittas hanc curialitatē mecū agere si necessitas requirit tibi concedo Qui apt Et ego tibi fideliter pmitto. Ille vo ad aquā accessit bibit quousq saturat9 est statū cū toto conamine in guidonē irruit ad inuicē ambo viriliter pugnabant in tātū q guido mō sitiebat a apt Rme eandē curialitatē quā tibi ondi iā nā

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cōcedite qꝛ vltra q̄ credi pōt sitio. At
ille. Deo voueo q̄ nō gustabis insi in
manu forti. Guido h̄ audiēs se defen
debat inquantū potuit ad aquā ap=
propinquauit ⁊ cū ꝓpe fuisset in aquā
saltauit ⁊ hausit quantū volebat de=
inde aquā exijt ⁊ sicut leo rugiēs ī eū
irruit aliusq; fugā petijt. Rex hoc vi
dens fecit eos abīuicē separ̄i ⁊ illa no
cte quiescere vt die crastina ad bellū
parati essent Peregrin⁹ camerā filie
regis intrauit. Illa vero ōe solaciuꝫ ei
prebuit vulnera eius ligauit. Cena
fcā in lecto ligneo firmissimo eū req̄
escere fecit. ille vero ex bello fatigatus
incepit dormire. Plebeus. vij. stren=
nuos filios hēbat vocauit eos ⁊ ait.
kmī vos estis filij mei vob̄ denūcio n̄
ille peregrin⁹ extinctus ista nocte fu
erit: die crastina inter mortuos cōpu
tabor. fortiorē eo nunq̄ vidi. At illi
Pater nocte ista erit expedit⁹. Circa
mediā noctē omnib⁹ dormientib⁹ ca
merā puelle intrabant q̄ eāt iux̄ maē
constructa ita q̄ aqua maris sub ca
mera fluebat. Inter se dixerūt. Si eū
in lecto occiderim⁹ filij mortl̄ sumus.
Omnes eū cū toto lecto in mar̄ ꝓiciē
mus ⁊ tūc pēit⁹ a ꝓplo dicet̄ q̄ fugā
recepit ⁊ illū dormientē receperūt ⁊ ī
mari ꝓiecerūt Ille vero dormiebat ⁊
nichil ꝑcepit. Nocte illa eāt quidā pi
scator sup̄ mare cū sonitū lecti audis
set ꝑ lumē lune lectū respexit admiā
bat̄: alta voce clamabat. Dic michi
ꝓpter deū q̄lis es vt potero te iuuare
añq̄ sb̄mersus fuerl̄. Guido audiēs
clamorē: a somno ē exꝑgefactus stel
lasq; in firmamēto vidēs admiabat̄
vbi esset ⁊ cū se in aq̄ ꝑcepisset ad pisca
torē clamabat. O kmē adiuua me ⁊
dabo tibi m̄cedē qꝛ ego sū ꝑegrin⁹ ille
qui heri in cāpo pugnabat. ꝫ quō huc
veni penit⁹ ignoro. Piscator h̄ audi
ens eū in nauiculā recepit ⁊ ad domū
suā duxit ⁊ in lcō quiescē fecit. vene=
rūtq; filij plebei ad patrē suū nuncia
bantq; ei q̄ sb̄mersus fuisset vñ ampli
us timere non debꝫ. Plebe⁹ nō modi

cum gaudēs mane surrexit armauit
se. ad ianuā palacij accessit ⁊ clama
bat Illū peregrinū deduc foras vt po
tero me de eo vidicare. Rex cū audisset
p̄cepit filie vt eū excitarꝫ ⁊ ad bellū
se prepararet illa vero ad lectū eius ac
cessit ⁊ nō inuenit. Puella vero amaē
fleuit ⁊ ait. Heu michi thesaur⁹ me
us m̄ est ablatus denūciansq; p̄ri q̄
eū non inuenit. Rex vero cōtristat⁹ est
valde ꝫ cū lectū nō inuenerūt admi=
rati sūt Aliqui eū fugā accepisse dixe
runt aliq̄ q̄ iugulat⁹ fuisset Plebe⁹ in
porta cōtinue clamabat. Educ foras
peregrinū tuū qꝛ caput suū hodie re
gi p̄ntabo. Dū vero ī palacō de peregno
facta ē q̄stio vñ deuenit. veit piscator
ad regē ⁊ ait. Dñe nolite contristari
nocte ista in mari piscādo erā ⁊ peregr̄
nū in mari ꝓiectū inueni quē accepi
⁊ in domū meā introduxi ⁊ eū dormi
entē dimisi. Rex cū h̄ audisset gauisus
est valde misit ad eū vt se ad bellum
p̄pararet Plebe⁹ cū audisset q̄ mortu⁹
non esset timuit valde inducias belli
a rege petijt. Rex indutias vni⁹ hore
ei concedere nolebat Ambo cāpū intr̄
bant duos ict⁹ dederūt ꝫ in tercio ictu
guido brachiū eius amputauit. De=
inde caput. ⁊ regi p̄ntauit Rex vero ga
uisus est valde q̄ ꝑegrin⁹ tā glorio=
se triūphauit ⁊ cuꝫ audisset q̄ filij ple
bei eū in mari ꝓiecerūt eos in patibu
lo suspendi fecit. Peregrinus vero licē
tiam a rege accepit. Ille vero donaria
multa ei obtulit vt secū maneret ꝫ il
le nolebat ei cōsentire aurū ⁊ argen
tum in magna q̄ntitate dedit qui om
nia tyrio suo dedit ⁊ eū cū rege in p̄sti
no g̃dua ⁊ in diuitijs multl̄ instituit ⁊
vale regi fecit. Rex vero ait ei. kmē:
ꝓpter deū vnū a te peto āteqū recedas
dicito michi q̄d est nomē tuū At ille
Dñe guido vocor de quo sepi⁹ audi=
sti Rex hoc audiens cecidit sup collū
eius magnā partē ei ꝓmisit r̄gni fui
si morā cū eo tr̄hēt. Ille nullo mō ei
volebat ꝯsētire ꝫ osculat⁹ est regē et
ab eo recessit. Guido angliā intrauit

et ad primū castrū prexit ante portam
paupes sedentes in magna multitudine
mucit et int eos in foro perigna comi
tissa sedit vxor eius personaliter singulis die
bus mistribata quibus paupei denariū
dedit dicēs. Oratoe pro domino meo guidone
vt ātequam moriar gaudium de eo habeā
a vt feliciter ad me reutatur quia ad terra
sancta diu prexit Accidit eodem die quod filius
eius quod septem annorum eāt splendide indutus
esset a matre int paupes sequebatur Filius cū
audisset matrem cuilibet paupei dominum gui
donem nominare ait O mater ille ne pro me
quem paupibus istis sic recommendas. At
ille. Etiam fili mi. Tercia nocte postquam
te incepit a me recessit et amplius eum non
vidi. Cum vero domina int paupes per ordinem
ambularet venit ad virum suum guidonem a
elemosinam ei dedit et quis esset penitus
ignorabat. Ille vero caput suum inclina
bat ne agnosceret. Domina cum ad alios
paupes ambulasset filius sequebatur guidonem
oculos suos eleuans videsque filium suum
quem ann nondum videat non potuit se otinere
filium inter brachia accepit a osculatus
est eum ait O fili dulcissime deus det
tibi gratiam deo placere Domini celle videntes
peregrinum ei osculum tradere: vocatus est
vt amplius ibidem non stacet Guido ad vxo
rem accessit a locum in foresta petiit vt
ibi potuat sup permanere Illa videns cum pe
regnum pro dei amorem viri sui locum ei
ostruxit: ibidem per multa tempa permansit
Cum autem ad mortem appropinquaret: fa
mulum suum aduocari fecit a ait Iste ka
rissime festinater ad comitissam a istum
annulum ei trade a dicito si me desiderat
videre statim ad me veniat sine vlteri
ori dilatione Nuncius ad dominum per
rexit. a annulum ei ostendit Viso annulo
alta voce clamabat Iste est annulus
domini mei. Agili cursu ad forestam prexit
a antequam venit: guido est defunctus
Illa vero super cadauer cecidit alta vo
ce clamabat Heu mihi. spes mea pe
riit: a lamentationes a suspiria emisit
dicēs. vbi iam sunt elemosine mee quas pro
domino meo feceram omni die. Vidi dominum
meum elemosinam de manibus meis accipere
a eum non cognoscebam Vidisti filium
tuum an oculos tuos palpasti osculatus
fuisti nec mihi nec sibi indicasti quod
fecisti. O guido guido amplius te non vide
bo. Cum magno honore corpus sepulture
tradidit et mortem eius per multos
dies planxit.

Moralizacio.

Hinc per istum militem deum intelligere
debemus quod multa bella fecerat pro
in celo quem demones expulsit sicut scriptum
est Factum est prelium magnum in celo. deinde in
terra sepius quem pharaonem exercitum eius
piecit in mare Et in pascua a b totum pro
amorem puelle. a aie deinde tyrium secum
duxit. a hoiem assumpsit vt infideles. a
vitia de regno corporis expelleret a vir
tutes plantaret tyrium. a mopsen osti
tuit vt proprium suum ad vitam rectitudinis
duceret Deinde guido de terra sancta venit quem
filius dei de celo descendit a tyrium vagantem
sec; totum genus humanum in via peditomis
mucit. qr quotquot ann cum venerit ad in
ferna descenderit. dormit in gremio nro
quem nram humanitatem assumpsit de virgis vte
ro Mustela exiita montem intruit tc. a
iobes. a prphete alii de eius aduentu prphe
tabant in montem. a in mundum intruerunt
vbi uz dei predicando sicut testatur de iobe
Ecce mitto angelum meum tc. psl. redijt
ad xpm cum dixit Ecce agnus dei Ps. vo
mucit draconem mortuum. s. legem antiquam
oculcatam per ceimonias. a cum in ea thesau
rum mucit. s. decem precepta quod homini dedit
cum gladio ptatis die qua sibi ertinuit
sicut scriptum est Judicium meum alteri non
dabo per istum gladium plebem tyrannum in
terfecit quod tyrium. a hominem ab honore
a diuitijs puauit quem primum prem; trans
gredi fecit. pugnauit fortiterin campo
istius mundi pvna virginem. s. beatam ma
riam armis humanitatis eāt armatus Sed
septem filij. a prpe septem peccata mortalia
de celo descendita cum eo sup fluita in ma
re istius mundi piectus vbi piscatores sec;
spussanctus sup eum descendita sup cum eo
fluit a in fine vpatrum deuiat a victo
riam regi. a pri celesti presentauit. a sic
ad terram suam. a cum se transtulit a nos
annulum fidei sue reliquit per quam potemus

ad eternā patriā puenire Guido cum ad patriā suā veneāt ī comitꝫ eāt. sic filiꝫ dei in celo ītrauit. pntes sui. s. angeli aliq̄ qualis essꝫ penitus ignorabant Vñ dicebāt. q̄s ē iste q̄ venit de edō tictis vestibꝫ de bosra? Vñ dēmus pīez nrūm osculari. s. oratōz ei infūdē qr ipē est pī nr̄ Vñ ī deut. Aūq̄ esses ipse est pater tuꝫ ꝛc. Studeamus ergo pīem nostꝫ xpm sequi per opera misericordie a p cōsequens veniemꝫ ad eterna gaudia.

De sarcinis a grauaminibꝫ mūdi a gaudijs celi. Ca. Clxxiij.

Cadit sel q rex quidā ad nūpcias prexit a secū quēdā magistꝫ pbm cum discipulo suo duxit. q̄ stātes ī foro: viij. sarcinas viderūt vēdicōi expositas. de q̄ꝫ pma discipulꝫ magistꝫ introgauit. q̄le p̄cū pauptas. s. a tribulatōes ꝓpt deū req̄rēt: q̄ ait Regnū celoꝫ D. Grāde p̄cumē. amoueat secūdā a videamꝫ q̄d intꝫ beat. M. Māsuetudinē. Bti mītes. D. Preclāres a deo diḡ māsuetudo: cuiꝫ p̄cij est? M. Nō dabit auꝫ obrizū p ea. nec appendet argentū p cōmutatōe eiꝫ sj terrā req̄ro nō ñ terrā desidero p ea. D. Ab india vsq̄ britamiā terra spacōsa ē a cultoribꝫ indiget: accipe q̄ntū placz M. Req̄q̄. hec terra ē moriētiū. q̄ deuorat hītatores suos. moriūtur in ea hies: ego vero terrā q̄ro viuētiū. D. Quid ꝓpēdo q̄ moriūtur a tu inuitꝫ moriert. vivere vis inert̄nū? Ecce beati mites qm ipi possidebūt trā. Tercia q̄d otinz? M. Esuriēa sitī. D. Quō pñt hj opai? M. Justicia illi nomen est. Beati q̄ esuriunt a sitiunt iusticiam: quoniā ipi saturabuntur. Discipulus. Saturaberis g a prouenient tibi iusticia si non interfuerit negligētia. Qrta q̄d otinet? M. Iacēmas flet̄ aploāt̄. irriguum supi a irriguū inferi. D. Luctꝫ et fletus nō solent emi: vedimi tamē qr hoc p̄cū desiderāt sācti. Beati q̄ luget quoniā ipsi cōsolabūtur. Quī tus ille saculꝫ quid habz? M. Rem p̄cosā. mīaz: quā tibi placere ꝓpēdo. Ne te ꝓtrahā. p mīa volo mīam. p temporali eterna. D. Non es bonus verū arbiter. Pro tēporalibꝫ cm nūq̄ accipies eterna: nisi p te ageret mīa Ipsa tū fiet tibi sedz fidē tuā Et beati misericordes: quoniā ipsi misericordiam cōsequētur. Sed iā pauptatibꝫ et miserijs a tribulacōibꝫ habundamꝫ Reuolue sextū: si forte quid melius cōtineat. M. Plenus plane. sj hoc non amat publicū vt purpur. sj ī secreto cubiculo videbit: ibiq̄ de p̄mio eius tractabitur. D. Examīati sumꝫ. q̄dnā est modo? M. Mūdicia ē cordis p̄cosa. ibi et vasa aurea a argentea continētur. s. pietas bonitas. misericordia caritas a gaudiū in spūsancto. Hinc preciosa illa pallia explicabūtur. vt sunt lectiones. meditacōes. oratōes cōtemplationes. iudicia dm̄ vera iustificata in semetipsa desiderabilia super aur a lapidem preciosū multū. D Jn custodiēdis illis retribuō multa Pete igitur quid vis? M. visionē dei D. Bti ergo mundo corde quoniā ipsi deum videbūt. Euolue septima. M. Pacem continet. D. Pacem tuā mihi venditurus es? M. Nō mēe expedit pauptati nec tue iusticie cōpetit. nec decz diuitias tuas. vt grat̄ a me aliquid accipias. sed iam: te in oībꝫ largiente habūdo. Vñ: quid superest? Homo sū rusticus a ignobilis et de luto factus. de limo terre opactus. tedet me ignobilitat̄ mee. nolo michi vlteriꝫ improperari. terra es a in terrā ibis: sed potius volo michi dici. celum es a in celum ibis. sortem filiorum dei desidero. filius dei esse concupisco. D. Dixi fatbor nec diffitbor beati pacifici: quoniā filij dei vocabuntur si igitur filioꝫ seruas caritatem: paternam habebis hereditatē. Jam vltima restat sarcina: explica eam. M. Non habet nisi psequutiones a tribulatōes p iusticia. D. Et q̄d p hijs exigis? M. Regnum celoꝫ. D. Jam